

עפ (חיפה) 74558-08-25 - עלי מחאג'נה נ' רשות המיסים- חיפה

ע"פ (חיפה) 74558-08-25 - עלי מחאג'נה נ' רשות המיסים- חיפה ואח'מחוזי חיפה

ע"פ (חיפה) 74558-08-25

עלי מחאג'נה

נגד

1. רשות המיסים- חיפה

2. מס הכנסה-תביעות-פקיד שומה חקירות חיפה והצפון

ע"י ב"כ עו"ד יערה שמחון

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[07.09.2025]

כבוד השופט נתנאל בנישו

החלטה

בפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט השלום בחדרה (כב' השופט א' קפלן) מיום 16.7.25 בת"פ

64200-12-21.

רקע

המבקש הורשע, בתום שמיעת הוכחות, בשורה של עבירות בתחום המס: ניכוי מס תשומות שאין לגביו מסמך (ריבוי

עבירות), ואי הגשת דו"ח מס הכנסה במועד. נקבע כי בתקופה שבין 12/2015 לבין 12/2017 המבקש וחברה

בהחזקתו ניסו להגדיל את התשומות שלהם על מנת להתחמק מתשלום מס בסכום כולל של כארבע מיליון ₪.

לאחר ששמע את טיעוני הצדדים לעונש, גזר בית המשפט קמא על המבקש, עונש מאסר לריצוי בפועל בן 42

חודשים, לצד מאסר מותנה וקנס. בגזר הדין קבע בית המשפט כי המבקש יתייצב לתחילת ריצוי עונשו בתאריך

8.9.25.

המבקש, שלא השלים עם פסק דינו של בית המשפט קמא, הגיש ערעור על הרשעתו ועל חומרת עונשו (28.8.25).

ערעור זה נקבע לדין ליום 27.11.25.

בד בבד עם הגשת הערעור האמור, הגיש ב"כ המבקש את הבקשה הנוכחית לעיכוב ביצוע גזר הדין.

הבקשה

בפתח הדיון בבקשה, ציין בא כוח המבקש כי זו מצטמצמת לעונש המאסר בפועל, בעוד בכוונת המבקש לשאת

בתשלום הקנס בהתאם לקביעות בית המשפט קמא.

בבקשה, נטען כי סיכוי הערעור טובים, עקב מספר טעויות שנפלו בניתוח הראיות על ידי בית המשפט קמא וכן לאור

קביעות משפטיות שאינן יכולות לעמוד.

כן נטען כי העונש שנגזר על המבקש חורג לחומרה במידה ניכרת, כאשר ישנו סיכוי סביר כי העונש יועמד על עבודות שירות.

לאור זאת, ובשים לב למועד הדיון בערעור, טוען בא כוח המבקש כי אם יחל מרשו לרצות את עונשו ימנע ממנו למצות חלק נכבד מערעורו לעניין העונש.

מעבר לכך, מדגיש ב"כ המבקש כי מרשו אינו מסכן את הציבור, העבירות בהן הורשע בוצעו לפני כעשור, הוא היה משוחרר כל תקופת משפטו, והוא נעדר עבר פלילי כלשהוא. על כך מוסיף הסנגור כי כיום המבקש עובד כשכיר, כך שגם אין חשש לביצוע עבירות דומות.

לבסוף, מנומקת הבקשה בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות החריגות של המבקש, לו שני ילדים וכן אימא הזקוקים לסיועו.

לאור כלל האמור, מבקש הסנגור לעכב את ביצוע ריצוי עונש המאסר בפועל שהוטל על המבקש עד למתן פסק דין בערעור.

ב"כ המשיבים מתנגדת לבקשה.

לטעמה, בית המשפט קמא כבר דחה את מועד ביצוע גזר הדין, ובמקרה זה לא מתקיימים טעמים מיוחדים לדחייה נוספת. ההיפך הוא הנכון, פסק דינו של בית המשפט קמא מנומק היטב, והסיכוי שהוא ישתנה ושלא ייגזר עונש מאסר לריצוי ממשי קלוש. כן נטען כי אמנם מדובר בעבירות שבוצעו לפני שנים מספר, אך אין להפחית מחומרתן וממסוכנותן בשל כך, במיוחד כאשר בעניינו המשפט נוהל עד תום.

הכרעה

השיקולים לבחינת בקשת עיכוב ביצוע עונש, דוגמת זו העומדת להכרעתי, הותוו בשורה של הלכות. ראשית, נקבע כי אין בעצם הגשת ערעור כדי להצדיק מיניה וביה עיכוב ביצוע עונש. כן נקבע כי קיים אינטרס ציבורי מובהק באכיפה מיידית של מאסר (ראו ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)). לצד זאת, בית המשפט העליון עמד על הצורך למנוע פגיעה בנאשם במידה העולה על הנדרש גם בהקשר לקביעת מועד ריצוי עונש ודחייתו (ראו ע"פ 3538/07 יגרמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.8.2007)).

לשם כך, בבואו להכריע בית המשפט בבקשה מעין זו שבפניי, הוא נדרש לאזן בין כלל השיקולים השונים המתנגשים, הרלוונטיים לעניין. שיקולים אלה פורטו בהרחבה בהלכת שוורץ הנ"ל וכן בפסיקה שבאה בעקבותיה. נקבע כי, בין היתר, ייתן בית המשפט את דעתו לחומרת העבירה ונסיבותיה, אורך תקופת המאסר, סיכוי הערעור, עברו של הנאשם, התנהגותו במהלך ההליך וכן נסיבותיו האישיות (ראו עניין יגרמן הנ"ל).

עם תום בחינת עניינו של המבקש בהתאם לאמות המידה האמורות, דעתי היא כי דין הבקשה להתקבל. אציין תחילה כי אין בכוונתי לחוות את דעתי בשאלת סיכוי הערעור. זה מעלה שאלות שבעובדה המצריכות עיון מעמיק בראיות, שאין כאן המקום לערוך אותו. זאת, כאשר שאלת העונש נובעת באופן ישיר מהיקף ההרשעה. יחד עם זאת, משלא התרשמתי כי בפנינו ערעור סרק, ולאור יתר השיקולים הנוגעים לעניין, נוטה הכף לקבלת הבקשה כאמור.

ואכן, לא ניתן להתעלם מהזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות, ממהותן, מהתנהלות המבקש בעת משפטו וכן מהעובדה כי כיום המבקש אינו מחזיק בחברות. כל אלה מבססים סיכון נמוך לאינטרס הציבורי, בהיבטי הסיכוי להימלטות מהדין או הישנות ביצוע עבירות בתקופת עיכוב ביצוע המאסר המבוקש.

לצד האמור, עומדות למערער נסיבות משפחתיות לא פשוטות, כאשר שניים מילדיו זקוקים לטיפול והשגחה ואימו חולה.

סוף דבר

בנסיבות האמורות, ובשים לב לדחייה הקצובה בזמן המבוקשת, כאשר מועד הערעור אינו רחוק, הנני מקבל את הבקשה ומורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל עד למתן פסק דין או החלטה אחרת על ידי ההרכב שידון בערעור.

מובהר בזאת למבקש כי יתר רכיבי הענישה, הן המאסר המותנה והן הקנס, אינם מעוכבים וחלים בהתאם לקביעות בית המשפט קמא.

לשם הבטחת התייצבות המבקש לערעור, הנני אוסר על יציאתו מהארץ.

מזכירות בית המשפט תוודא קבלת החלטה זו על ידי הצדדים, שב"ס והרשויות הרלוונטיות לעיכוב היציאה מהארץ. ניתנה היום, י"ד אלול תשפ"ה, 07 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.